

КОЛОСОК

Жили собі двоє мишенят — Круть та Верть і півник
Голосисте Горлечко. Мишенята, було, тільки й знають,
що танцюють та співають. А півник удосвіта встане,
всіх збудить та й до роботи береться.

Ото якось підмітав у дворі та й знайшов пшеничний
колосок.

— Крутю, Вертю, — став гукати півник, — а гляньте-но,
що я знайшов!

Поприбігали мишенята та й кажуть:

— Коли б це його обмолотити...

— А хто молотитиме? — питає півник.
— Не я! — одказує одне мишеня.
— Не я! — каже й друге мишеня.
— Я обмолочу, — каже до них півник. І взявся до роботи.

А мишенята собі граються.
От уже й обмолотив роботящий півник колосок та й знов гукає:
— Гей, Крутю, гей, Вертю, а йдіть гляньте, скільки зерна я намолотив!
Поприбігали мишенята.

— Коли б,— кажуть,— зерно та до млина однести та
намолоти борошна...

— А хто понесе? — питає півник.

— Не я! — гукає Круть.

— Не я! — гукає Верть.

— Ну, то я однесу,— каже півник.

Узяв на плечі мішок та й пішов.

А мишенята собі одно скачуть— у довгої лози гра-
ються.

Приходить півник додому та й знов кличе мишенят:

— Гей, Крутю, гей, Вертю! Я борошно приніс.

Поприбігали мишенята, пораділи:

— Ой півничку! Вже тепер тільки тісто замісити та
пиріжечків напекти.

— Хто ж міситиме? — питає півник.

А мишенята знов своє:

— Не я! — пищить Круть.

— Не я! — за ним Верть.

Подумав, подумав півник та й каже:

— Доведеться мені, видно.

От замісив півник тісто, приніс дрова та й розпалив
у печі. А як у печі нагоріло, посадив пиріжки.

Мишенята й собі діло мають: танцюють та пісень співають.

Аж ось і спеклися вже пиріжки, повиймав їх півник із печі, кладе на столі. А мишенята вже й тут, і кликати не треба.

— Ох і голодний я! — каже Круть.

— А я який голодний! — каже Верть.

Та й посідали до столу.

А півник і каже:

— Чекайте-но, чекайте! Ви мені скажіть, хто знайшов колосок!

— Ти,— кажуть мишенята.
— А хто його обмолотив?
— Ти,— вже тихіш відказують Круть із Вертем.
— А тісто хто місив, хто піч витопив, пиріжків
нашік?

— Ти,— вже й зовсім нишком одказують мишенята.
— А ви що робили?
Що мали казати мишенята? Нічого.
Стали вони збиратися та вилазити з-за столу, а пів-
ник їх і не тримає. Хто ж це отаких лінюхів та пиріж-
ками пригощатиме?

10 коп.

Колосок. Українська народна казка: Для дошкіль. в. (Худож. А. Г. Гилевич).— К.: Веселка, 1980,— 14с., іл.

Відома народна казка про роботящого півника та ледачих мишенят.

70801—114
К БЗ—31—10.79. 4803010200.
М206(04)—80

КОЛОСОК. Украинская народная сказка

(На украинском языке)

Для дошкольного возраста

Художник Адель Григорьевич Гилевич

Издательство «Веселка». Киев-4, Бассейная, 1/2.

Редактор О. О. Ющенко. Художний редактор В. А. Кавун. Технічний редактор М. А. Калиш. Коректор А. О. Пастухова. Інформ. бланк № 1760. Здано на виробництво 24.09.79. Підписано до друку 9.04.80. Формат 84×100/16. Папір офсетний № 1. Гарнітура балтика. Друк офсетний. Фіз. друк. арк. 1. Обл.-вид. арк. 1,01. Умови. друк. арк. 1,56. Тираж 800 000. Зам. № 9—2645. Ціна 10 коп. Видавництво «Веселка», Київ-4, Басейна, 1/2. Головне підприємство республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкига» Держкомвидав УРСР, Київ-57, Довженка, 3.